

Nenávistné zviera prezlečené za prokurátora flagrantne porušovalo zákonné lehoty a práva obvinených! Zločinný prokurátor Kysel 57 dní ignoroval obvineného. Až Najvyšší súd ho prepustil z väzby

- CZ24 News | 27. dubna 2021

SLOVENSKO: Flagrantné porušenie zákonných lehôt, nad ktorým nemôže súd zatvárať oči. Tak zhodnotil Najvyšší súd postup prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry. Ten totiž žiadosť bývalého šéfa Úradu zvláštnych policajných činností Prezídia Policajného zboru Jozefa Reháka o prepustenie z väzby zdržiaval celých 57 dní.

Vyplyva to z anonymizovaného uznesenia Najvyššieho súdu, ktorý 14. apríla rozhodol, že jedinou možnou nápravou porušenia zákonných lehôt je prepustenie obvineného z väzby.

Súd konštatoval, že pochybil dozorujúci prokurátor. O Rehákovej žiadosti o prepustenie „zo subjektívnych dôvodov nebolo rozhodnuté urýchlene, prednostne a bez meškania“. Najvyšší súd preto „nemôže ‚zatvárať oči‘ nad flagrantným porušením týchto lehôt a jednoducho len ‚zhojiť‘ takýto stav konštatovaním, že k porušeniu zákona síce došlo, ale nemôže s tým nič robiť“.

„S ohľadom na vyslovené procesné pochybenie (absenciu formálnej podmienky uvedenej v druhej

vete § 79 ods. 3 Trestného poriadku) sa posudzovanie ostatných podmienok väzobného stíhania obvineného stalo celkom irelevantné, a preto im Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí ani nevenoval osobitnú pozornosť,“ uviedol v uznesení sudca Najvyššieho súdu Martin Bargel. Najvyšší súd o sťažnosti obvineného rozhodoval v trojčlennom senáte, v ktorom sedeli aj Patrik Příbelský a Dana Wänkeová. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Rehák požiadal o prepustenie z väzby 28. januára 2021, dozorujúci prokurátor Peter Kysel jeho žiadosť preskúmal a “26. marca za účelom ďalšieho postupu (z dôvodu, že jej sám nevyhovel) predložil sudkyňi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu – konanie o žiadosti obvineného tak len v tejto prvotnej fáze – u prokurátora trvalo 57 dní !!! (z toho 41 pracovných dní)“.

Zhruba po dvoch mesiacoch Špecializovaný trestný súd rozhodoval o pokračovaní väzby. Sudkyňa Pamela Záleská Rehákovi 1. apríla žiadosť o prepustenie na slobodu zamietla a neprijala ani jeho písomný sľub. Ešte v ten deň podal proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť, ktorá skončila na Najvyššom súde. Ten napokon 14. apríla rozhodol, že došlo k takému procesnému pochybeniu, že jedinou možnou nápravou je Rehákovo prepustenie z väzby.

Najvyšší súd napokon nezistil žiadnu objektívnu príčinu, ktorá by ospravedlňovala, čo i len čiastočne, takmer dvojmesačnú pasivitu na strane prokurátora. Prietahy podľa súdu nie je možné ospravedlňovať ani prípadnou pracovnou vyťaženosťou prokurátora.

„Aj keď individuálne okolnosti súvisiace s prípadom, zaťaženosťou prokurátora a podobne sa môžu do istej miery (nie však zásadne) podpísať na konkrétnom čase potrebnom na vyhotovenie písomného stanoviska s návrhom na rozhodnutie, lehotu vymedzenú slovným spojením „bez meškania“ si nemožno zamieňať s ľubovôľou, resp. takým výkladom, ktorý by ospravedlňoval nečinnosť trvajúcu týždne či nebodaj mesiace,“ pripomína Najvyšší súd.

Mal vynášať sýkorovcom

Rehák sa do väzby dostal po zásahu Národnej kriminálnej agentúry ešte 2. decembra v rámci akcie Judáš. Bývalý referent na Úrade boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru a neskôr riaditeľ Úradu zvláštnych policajných činností Prezídia Policajného zboru bol obvinený zo založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny sýkorovci, ako aj zo zločinu prijímania úplatku ako verejný činiteľ. V prípade preukázania viny mu hrozí trest od 5 do 12 rokov odňatia slobody.

Spolu s ním boli v ten deň zadržaní aj vtedajší námestník riaditeľa SIS Boris Beňa, bývalý šéf kontrarozviedky SIS Peter Gašparovič, bývalý generálny riaditeľ sekcie daní a ciel Finančnej správy Daniel Čech, bývalý 1. viceprezident polície Ladislav Vičan, ako aj vyšetrovateľ a vedúci 4. operatívneho oddelenia NAKA Marián Kučerka.

Len k zadržaniu bývalého policajného prezidenta Milana Lučanského ako jediného prišlo až o deň neskôr – 3. decembra, keď sa vrátil z dovolenky v Chorvátsku. Vyšetrovateľ zvyšných šiestich obvinil z prijímania úplatkov, ale niektorých aj z ohrozovania dôvernej a vyhradenej skutočnosti a z vydierania.

Už v sobotu 5. decembra rozhodla sudkyňa Záleská o dvoch obvinených, v nedeľu k nim pridala ďalších piatich. Súd vzal postupne do väzby všetkých siedmich obvinených – Reháka, Čecha, Vičana, Beňu, Gašparoviča, Kučerku aj Lučanského.

Jedinou kompenzáciou prepustenie

Rehák namietal, že od jeho vzatia do väzby 2. decembra až do 8. januára sa nevykonávalo žiadne dokazovanie a celé obvinenie proti nemu je postavené len na výpovedi jediného svedka. Najväčší problém našiel Najvyšší súd ale práve v nečinnosti prokuratúry pri vybavení Rehákovej žiadosti o prepustenie z väzby. Napriek tomu, že obvinený podal žiadosť ešte 26. januára, prokurátor ju na súd predložil až 26. marca, teda až po dvoch mesiacoch.

„Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje postup orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti so žiadosťou obvineného o prepustenie z väzby na slobodu za neakceptovateľný, prenášajúci svoju nezákonnosť na ďalšie väzobné obmedzenie osobnej slobody obvineného,“ uvádza Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí.

Sudcovia sa odvolávajú aj na Listinu základných práv a slobôd, podľa ktorej možno do väzby vziať iba z dôvodov a na dobu ustanovenú zákonom a na základe rozhodnutia súdu, ako aj na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa neho každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

„Ak by Najvyšší súd Slovenskej republiky odobril terajší postup prokurátora, legitimoval by tým hypoteticky aj takú situáciu, keď by prokurátor nepredložil sudcovi pre prípravné konanie žiadosť obvineného o prepustenie z väzby, hoci aj po celý čas jej trvania, čím by v podstate celkom spochybnil právo obvineného na súdny prieskum obmedzenia jeho osobnej slobody takým závažným procesným prostriedkom, aký väzba, bezpochyby, predstavuje,“ skonštatoval Najvyšší súd v rozhodnutí.

„Summa summarum nedodržanie procesných záruk rozhodovania o väzbe v požadovanej lehote tvorí také zásadné porušenie práva obvineného, že adekvátnou formou kompenzácie je jeho okamžité prepustenie z väzby na slobodu,“ dodal Najvyšší súd.

V tomto prípade pochybil dozorujúci prokurátor Peter Kysel, ktorý pred niekoľkými mesiacmi kandidoval za špeciálneho prokurátora. Aj keď na pôde parlamentu vtedy nedokázal presvedčiť viac poslancov ako niekdajší politik a advokát Daniel Lipšic, Kysel sa napokon stal jeho námestníkom.